

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/369/2015
Identifikačné číslo spisu:	6712204853
Dátum vydania rozhodnutia:	27.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6712204853.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne R. O., bývajúcej v H., zastúpenej JUDr. Emilom Vaňkom, advokátom so sídlom vo Zvolene, Sládkovičova 2, proti žalovanej I. J. bývajúcej v R., zastúpenej JUDr. Dášou Brázdilovou, advokátkou so sídlom vo Zvolene, Trhová 1, o určenie, že žalobkyňa je dedičkou po poručiťke, ktorá je vedená na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 7 C 15/2012, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo 4. decembra 2013 č.k. 7 C 15/2012- 119, rozhodol

rozhodol:

Konanie o dovolaní z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Zvolen rozsudkom zo 4. decembra 2013 č.k. 7 C 15/2012-119 zamietol žalobu žalobkyne a rozhodnutie o trovách konania si vyhradil podľa § 151 ods. 3 O.s.p. na samostatné rozhodnutie po právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak s odôvodnením, že dedičstvo po nebohej E. P., ku ktorému žalobkyňa žiadala určiť, že je dedičkou, bolo riadne prejednané a bolo vydané osvedčenie o dedičstve z 2. augusta 2011, na základe ktorého nadobudla dedičstvo žalovaná ako jediná dedička. Právoplatné osvedčenie o dedičstve je právoplatným rozhodnutím súdu, ktoré nie je možné zmeniť určovacou žalobou. Žalobkyňa navyše nepreukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podala žalobkyňa dovolanie doručené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 17. marca 2014, v ktorom sa podrobne vyjadrila k okolnostiam súdneho sporu vedeného o určenie neplatnosti závetu vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 10 C 411/1999 a nesprávnostiam súdu v tomto konaní, ako aj k ďalším skutočnostiam súvisiacim s nakladaním s majetkom patriacim nebohému D. P. a E. P..

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal dôvodnosť podaného dovolania a zistil, že toto dovolanie

nesplňa zákonom požadované procesné podmienky na vecné preskúmanie napadnutého rozhodnutia v dovolacom konaní.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku okresného súdu, ktorým rozhodoval okresný súd o žalobe ako súd príslušný na konanie v prvom stupni (§ 9 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 10a ods. 1, 2 O.s.p. o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky a o dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu rozhoduje iný senát tohto súdu.

V tomto ustanovení Občianskeho súdneho poriadku je upravená funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu tak, že tento súd je príslušný rozhodovať o dovolaniach vtedy, ak je dovolaním napadané rozhodnutie krajského súdu vydané v odvolacom konaní. Zhodne s tým je podľa § 236 ods. 1 O.s.p. spôsobilým predmetom dovolania len také rozhodnutie súdu, ktorým tento súd rozhodoval v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Rozhodnutie okresného súdu v prvom stupni však nemožno považovať za rozhodovanie odvolacieho súdu.

Z uvedeného je teda zrejmé, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je funkčne príslušný k rozhodovaniu o dovolaní, ktorým bol napadnutý uvedený rozsudok okresného súdu, lebo toto rozhodnutie nebolo vydané v odvolacom konaní.

Súd je povinný kedykoľvek za konania prihliadať na to, či sú splnené podmienky konania, predovšetkým či patrí vec do právomoci súdu, ak je daná jeho vecná alebo funkčná príslušnosť (§ 103, § 104 O.s.p.). Pokiaľ sa jedná o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

V danom prípade je v občianskom súdnom konaní upravená funkčná príslušnosť na rozhodovanie o dovolaní tak, že jediným príslušným súdom je Najvyšší súd Slovenskej republiky, a pokiaľ nie je príslušný tento súd, nie je iný súd, ktorý by mohol v tejto veci rozhodovať.

Z uvedeného vyplýva, že ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, lebo Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je funkčne príslušný a nie je tu ani iný príslušný súd, prípadne orgán, ktorému by bolo možné vec postúpiť; súd preto konanie o dovolaní žalobkyne proti rozsudku okresného súdu zastavil (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.